

Volley Magazine

- Asterix Kiildrecht
- Pieter Coolman
- Stijn Morand
- Asse-Lennik
- Erik Verstraten
- Rembert Torhout
- Precura Antwerpen

Ethias Assistance Voor u en uw voertuig

10€/maand*

Onmiddellijk intekenen
ethias.be - 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis: jaarpremie van 120 €, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden / info op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik – RPR Luik – BTW: BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 7, maart 2014

Inhoud

*Pieter Coolman, beste middenman uit de Champions League, stond in geen enkele jeugdselectie.....*2

*Precura Antwerpen geniet nog na van sensationele bekerwinst.....*6

*Asterix Kioldrecht met vertrouwen naar finale play-offs.....*8

*Zogezegd.....*10

*Fotocollage bekerfinales.....*11

*Play-offs vrouwen.....*12

*Erik Verstraten toont zich strijdvaardig voor play-offs door terugkeer van Hoho en Maan.....*15

*Euphony Asse-Lennik stuit op BBSK Istanbul in kwartfinales van Challenge Cup.....*18

*Worldwide.....*20

*Club in de Kijker: Rembert Torhout mannen.....*22

*Cover: Bekerfinales
(Bart Vandenbroucke)*

Voorwoord

Gaat het goed ?

Ik voel me niet meer veilig en ik kom na 20 uur niet meer op straat?

Goh, weer een uur in de file gestaan. Wanneer gaan ze daar eindelijk eens iets aan doen?

Boterhammen opgegeten op de trappen van een historisch monument? Daar past dan een GAS-boete voor!

Zijn we niet stilaan in een stroom van verzuring geraakt, waarin niks meer goed is en alle initiatieven afgekraakt worden omdat niet iedereen er 100% mee eens is. Overal mogen ze een tunnel maken, maar niet in onze straat. Een megafeest? OK, maar niet in onze buurt. De Sinksenfoor mag overal staan, maar niet aan de Waalse kaai. Anders halen wij er een advocaat bij.

Lazen we onlangs niet op Facebook dat het in het volley wel goed gaat, maar dat het niet lang meer zou duren of de bom zou barsten? Komaan, zeg! Uiteraard zijn er altijd zaken die beter kunnen, uiteraard kunnen niet alle 40.000 leden individueel benaderd worden om hun mening te vragen over bepaalde onderwerpen, uiteraard zijn er clubs die het moeilijk hebben. Maar moet daarom het kind met het badwater worden weggegooid?

Trouwens, wat een schitterende bekerfinales kregen we weer dit jaar. Super Saturday! In een schitterende atmosfeer zal de mannenfinale nog jaren in het gemeenschappelijk geheugen gebrand blijven als dé thriller bij uitstek met vijf matchballen voor Knack Roeselare en negen voor Precura Antwerpen. De vraag of deze finales in de toekomst niet naar het nabijgelegen Sportpaleis moeten verhuizen, werd meer dan eens gesteld.

We hoeven niet terug te komen op de succesvolle prestaties van onze nationale ploegen – loting voor het WK vrouwen op maandag 10 maart ! – maar ze bleven de blikvangers van onze sport tijdens 2013 en het begin van 2014. Tot de laatste speeldag bij de mannen en de vrouwen bleef het spannend om te weten wie in de play-offs zou geraken, en op welke plaats? Mogen wij even spannende play-offs verwachten? Het ziet ernaar uit.

Ook de Liga liet nog eens van zich horen met een reeks kritieken en voorstellen, niet altijd op domeinen waar zij de zeggingsmacht over heeft, maar er zitten wel een reeks besprekbare elementen tussen. Het hoeft ook geen 'zij' of 'wij' verhaal te worden. Als alle betrokken partijen samen de hoofden bij mekaar steken en in alle openheid – zonder verborgen agenda's – de discussie aangaan, kan er wel iets heel moois uit groeien voor het volley. En laat zoiets nu juist een antwoord zijn op de verzuring die je soms ook in onze sport aantreft.

Marcel Coppens

Pieter Coolman is aan een schitterend seizoen bezig. Niet alleen bij de Red Dragons, die hij mee naar een plaats in de World League en op het WK loodste, maar vooral bij Knack Roeselare is hij één van de constante vaste waarden. In de Champions League werd hij zelfs uitgeroepen tot beste middenblokker uit de eerste ronde. Maar zelf blijft de 24-jarige Bruggeling er erg nuchter bij. Een warme knuffelbeer, die je moeilijk kwaad krijgt, die in zijn vrije tijd liefst een filmpje bekijkt thuis in de zetel met vriendin Lien in de buurt, die je ook kan verleiden met een 'côte à l'os met frietjes (maar niet nu in de play-offs), maar die momenteel vooral het maximum uit zijn volleycarrière wil halen. Pieter is immers een 'laatbloeiër'.

“Ik moest uit vakantie komen voor mijn eerste selectie”

Wie wordt er kampioen?

Pieter Coolman: “Club Brugge natuurlijk. Sinds Michel Preud'homme kan het niet meer mislopen. Oei, je bedoelt in het volley? Knack Roeselare natuurlijk.”

Je bent ook een echte Club Brugge-fan. Nooit aan gedacht te gaan voetballen?

“Eigenlijk ben ik begonnen in het voetbal. Tussen mijn zesde en elfde jaar speelde ik bij Varsenare. Ook in het blauw-zwart! Maar mijn zus en mijn moeder speelden volley, mijn vader gaf volleytraining. Toen ik elf was, speelde ik een jaartje voetbal én volley. Maar het jaar nadien moest ik kiezen. Tot grote opluchting van mijn ouders, die het beu waren elke week in de kou te staan, koos ik voor het volley. Eerst bij Smashing Brugge, maar eigenlijk kreeg ik 90% van mijn opleiding mee bij Rembert Torhout, waar ik speelde van mijn 12de tot mijn 17de.”

Volgen jouw ouders jullie nog: jij bij Roeselare, zus Nina bij Paris St.-Cloud?

“Zij staan beiden in het onderwijs, maar het weekeinde beschouwen ze als een full-time job supporteren voor hun kinderen. Als Nina op zaterdag speelt en ik op zondag komen ze naar allebei kijken. Tijdens een vorige vakantie zijn ze zelfs naar Cannes getrokken om er Nina te zien spelen.

Deze zomer gaat vader met pensioen en dan krijgt hij nog meer tijd om ons beiden aan het werk te zien.”

Vanaf wanneer wist je eigenlijk dat je het best geschikt was als middenman?

“Heel raar. Toen ik nog heel jong was, speelde ik reeds als middenman. Ik was groot, maar helemaal niet de grootste van de ploeg. In de periode dat ik 17, 18 jaar was, probeerde ik het als receptie-hoekspeler. Mijn receptie was best OK, ik speelde toen bij Lendelede en we speelden kampioen met mezelf als receptie-hoek. Maar ik wilde hogerop. Menen kwam toen aan de deur kloppen en wilde me op voorwaarde dat ik opnieuw middenman werd. Ik ben er

de bal dan een receptiespeler. Je moet misschien wel nog meer het hoofd gebruiken: een beetje vooruit zien wat er gaat gebeuren, zowel aanvallend als verdedigend. Daar kan je ook het verschil maken, als je kan voorzien hoe de tegenstander denkt in een bepaalde situatie.”

Je zei zelf al eerder dat aanvallende en serverende jouw sterke punten zijn. Niet typisch middenman, toch?

“Ik weet dat ik een laatbloeiër ben en dat ik dus nog op vele domeinen kan beter worden. Mijn verplaatsingssnelheid moet nog omhoog, mijn sprongkracht moet nog verbeteren, mijn schouder moet ook sterker worden. Anderzijds denk ik dat ik me op technisch vlak behoorlijk uit de slag kan trekken,

“Je kan als middenman goed spelen, maar ook slecht, zonder dat iemand het gemerkt heeft”

dan 100% voor gegaan en ik heb er nog geen seconde spijt van gehad.”

Is middenman zijn geen heel ondankbare functie in een ploeg?

(grijnst) “Weet je: als middenman kan je een hele goeie match spelen, zonder dat iemand het ziet. Maar je kan ook een heel slechte match spelen zonder dat iemand het merkt. Het is een positie waarop je volledig in functie van de ploeg speelt. Natuurlijk ben je minder aan

mijn verplaatsing op het terrein is goed, maar kan nog beter. Er zijn dus zeker nog werkpunten. Om ook internationaal mee te kunnen, heb ik op dat niveau meer ervaring nodig en moeten mijn opties om te blokkeren nog beter worden.”

Hoewel je nu al uitgeroepen werd tot beste blokker in de Champions League!

“Tja, dat was wel een leuke verrassing. Ik had dat in het begin niet eens door

dat ik zo hoog geklasseerd stond. Toen ik nog als eerste stond op twee matches voor het einde van de eerste ronde, ga je er toch iets meer op letten. Pas op, je kan daar weinig aan verhelpen en ik heb gewoon rustig mijn ding gedaan, de ploeg speelde goed en dan was het voor mij ook goed. Je moet in zulke zaken een beetje geluk hebben en soms hangt het wel van de scouting af ook. Tijdens de match heb ik daar trouwens nooit aan gedacht.”

Je noemde jezelf een laatbloeiër. Klopt het dat je in geen enkele jeugdselectie zat?

“Ja, dat klopt. Ik kreeg mijn allereerste selectie van Claudio Gewehr. Ik was met mijn vriendin op reis in Griekenland. Plots kreeg ik een telefoontje van de bondscoach of ik me zo snel mogelijk wilde melden als ik terug thuis was. Hij had een conflict met Simon Van de Voorde en ik kwam in de selectie. Sindsdien kreeg ik een vaste plaats in de nationale ploeg en dat heeft mijn carrière in een stroomversnelling gebracht.”

Hoe had Claudio Gewehr jou ‘ontdekt’?

“Je moet als speler soms echt wel

geluk hebben in een volleyloopbaan. Ik speelde toen in mijn eerste seizoen bij Menen en pas in de play-offs kwam ik min of meer vast in de ploeg. Claudio zag me bezig in Lennik en nog ergens tijdens die play-offs, uitgerekend tijdens mijn beste twee wedstrijden van dat seizoen. Geluk

“Als international krijg je wel dadelijk een andere status bij jouw club”

hebben, hé! Maar ik merkte dadelijk dat je als international een andere status krijgt bij jouw club. Ik was nog maar vijf dagen terug van een toernooi met de nationale ploeg en toch mocht ik al dadelijk bij Menen in de basisploeg starten. Terwijl ik op die positie toch de concurrentie had van Radovic en Sinnesael.”

Het legt nog altijd niet uit waarom je b.v. nooit in de West-Vlaamse selectie zat.

“Ik kreeg dus bij Rembert Torhout, vooral bij Peter De Bruyne, een uitstekende opleiding en wij zaten met een goede ploeg. Als we tegen de West-Vlaamse selectie speelden, dan maakte die nooit meer dan tien punten. En dus vond ik eigenlijk dat

ons ploegje de West-Vlaamse selectie moest uitmaken. Pas op, ik was toen ook nog niet supergoed, hoor! Ik voelde me pas echt goed tussen mijn 16de en 18de jaar. Achteraf gezien, had ik natuurlijk wel beter in een selectie gezeten, want toen ik bij Menen toekwam, had ik eigenlijk een

fysieke achterstand van twee jaar en toen ik 19 jaar was, had ik nog nooit een halter in handen gehad. Maar ik denk toch dat ik die achterstand op twee jaar tijd opgehaald heb.”

Nooit spijt gehad dat je dus ook de Topsportschool gemist hebt?

“Ja en nee. Op fysiek en tactisch vlak had ik al vroeger op een hoger niveau gestaan. Maar anderzijds heb ik ook een heel ‘normale’ jeugd gekend. Ik heb niks moeten opofferen van mijn leven tot ik bij Menen speelde. Daar kreeg ik allerlei opdrachten die ik voordien nooit had moeten doen. Toen ik 17 jaar was, ben ik mee uitgegaan met mijn vrienden en heb ik zeker meer genoten van het leven dan dat ik

dat ooit op de Topsportschool zou gedaan hebben. Ik kan me ook niet herinneren dat ik ooit gevraagd werd om naar Vilvoorde te komen."

Bij Menen maakte je wel een Europees succesjaar mee...

"Ja, ik denk dat we met Alain Dardenne het recept gevonden hadden om de 'golden set' in ons voordeel af te dwingen. Het systeem is intussen wel eerlijker geworden. Met Menen verloren we zwaar op verplaatsing, maar thuis zetten we in de 'golden set' alles recht. Dardenne is echt een resultaatscoach, hij is tactisch heel sterk, hij kent het spelletje goed en tovert altijd wel iets onverwachts uit zijn hoge hoed."

Heb je Dominique Baeyens nog meegemaakt als coach van Roeselare?

"Nee. Alleen als coach van de nationale ploeg. Hij weet uitstekend wat hij wil met zijn ploeg. Hij hamert voortdurend op de belangrijke dingen en hij kan van een aantal spelers een goede ploeg vormen. We hebben de ploegautomatismen onder de knie, alle spelers zijn goed op mekaar ingespeeld en zoals bij Trond Sollied in het voetbal, weet elke speler wat van hem verwacht wordt."

Hij volgde Claudio Gewehr op, die jouw de eerste internationale speelkansen bood.

"Claudio was zeker de emotionele tegenpool van Dominique. Hij was voor mij de eerste coach die zich ook boog over details. Met die kleine details kon je een grote invloed teweeg brengen bij jouw ploegmaats. Door het feit dat hijzelf vroeger een middenman was, kon ik van hem veel persoonlijke tips meekrijgen op tactisch en ook op fysiek gebied. Bovendien was hij iemand die echt in mij geloofde."

Je traint bij Roeselare ook al twee jaar onder Emile Rousseaux...

"Emotioneel tussen Claudio en Dominique. Iemand met een enorm rijke basis aan trainingsmateriaal, die ook op coachesgebied heel veel heeft bijgeleerd. Ik denk dat hij bij Roeselare ook gewoon een betere coach werd. Zijn tactische voorbereiding op een match is heel sterk, top, nergens vind je een betere matchvoorbereiding. Dat bleek niet alleen toen we vorig seizoen als underdog favoriet Maaseik klopten, maar dat werkte ook

uitstekend in de Champions League. Hij bezit ook enorm veel kennis in de fysieke begeleiding, hij begeleidt ons perfect in de power. Ik denk dat, als hij al de uren zou doorrekenen die hij in de trainingen en voorbereidingen steekt, Roeselare failliet zou zijn."

Je bent einde contract. Zie je een overstap naar het buitenland zitten?

"De onderhandelingen met Roeselare zijn volop bezig. Maar ik weet dat er ook belangstelling bestaat vanuit het buitenland. Ooit zie ik een stap in die richting wel zitten. Het zou een sportieve uitdaging betekenen en tevens een leuke levenservaring. We zien wel wat er komt, maar ik zeg niet sowieso 'nee' tegen een aantrekkelijk buitenlands bod."

Kan je in jouw relatief korte carrière al over hoogtepunten en dieptepunten spreken?

"Mijn mooiste herinnering tot hiertoe blijft zeker de landstitel met Roeselare. De beleving was heel groot, het gebeurde met een nieuwe groep spelers en de club snakte ernaar."

"Dromen van een medaille op een EK of deelname aan de Olympische Spelen"

Voor mij was het ook allemaal nieuw. En natuurlijk was de kwalificatie voor het WK met de Red Dragons een ander hoogtepunt. Een echt dieptepunt kan ik het niet noemen, al was de bekernederlaag tegen Antwerpen een zware ontgoocheling."

Je was één van de weinigen die nadien de pers wilde te woord staan...

"Ik vind dat je ook op zulke momenten de emoties moet kunnen beheersen en trachten een redelijke uitleg te geven voor het verlies. Hoe zwaar dat ook aankwam."

Wat wil je verder nog bereiken in jouw carrière? Heb je misschien nog een droom?

"Het is een beetje raar om zeggen, maar twee jaar geleden droomde ik van een aantal zaken en die zijn intussen allemaal gerealiseerd: titel, beker, we wonnen de EuroLeague, we plaatsten ons voor de World League en het WK. Misschien dan toch maar overschakelen naar een volgende droom: een medaille op een EK of een deelname aan de Olympische Spelen."

Als je andere landen, andere ploegen bekijkt, merk je dan nog voorbeelden die jou iets zouden kunnen bijbrengen als middenman?

"Ik vond de middenman van het Poolse Resovia wel indrukwekkend. Maar ik heb ook van Simon Van de Voorde of Pieter Verhees al één en andere geleerd, vroeger ook van Sinnesael. Ik kijk hoe ze het aanpakken, hoe ze bewegen, ik kijk goed en probeer het beste te kopiëren. Mocht ik later trainer worden, dan zou ik zeker ook zo veel mogelijk doorgeven van hetgeen ik weet. Ja, ik zie een functie als trainer wel zitten. Niet bij de jeugd zeg ik voorlopig, maar zeg nooit nooit."

Ook jouw zus Nina is nooit naar de Topsportschool gegaan?

"Ik dacht dat ze het haar wél gevraagd hebben. Maar ze speelde al vrij jong in de divisiereeksen, kwam bij Hermes Oostende terecht, maar 75% van haar opleiding kreeg ze bij Kieldrecht, bij Gert Vande Broek. Ik was dan ook fier dat ze vorig jaar die bronzen medaille haalde op het EK vrouwen. Daar heeft ze hard voor

gewerkt. Maar tegelijkertijd zei ik: 'Dju', dat wij die niet eerst behaalden."

Zien jullie mekaar eigenlijk nog veel?

"Heel weinig. Maar we volgen mekaar telefonisch en we weten van mekaar wat er zich in onze levens afspeelt. Zij is pas de laatste maanden doorgebroken bij Paris St.-Cloud. Aanvankelijk had haar trainster niet zo veel vertrouwen in haar. Het was ook een hele mentaliteitswijziging, maar nu is ze bijna elke week topscoorster."

Jijzelf behaalde een bachelor-diploma accountancy-fiscaliteit. Op zoek naar een Masters-diploma?

"Ik heb inderdaad iets achter de hand, maar voor een Masters-diploma heb ik nu gewoon geen tijd. We zien wel wat het later wordt, afhankelijk van de motivatie. Ik plande na mijn carrière een wereldreis, maar daar zijn we ook nog lang niet aan toe."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Tim Verreth: “Nu stappen zetten om een blijver te worden”

Wie nog voldoende krachten had na een zenuwslopende bekerfinale van ruim 2u40' en Antwerp-bloed in de aderen had zitten, maakte er op die fameuze 8 februari 2014 een geweldig feestje van. Precura Antwerpen had immers na veertien matchballen voor het eerst in haar geschiedenis de Belgische beker veroverd tegen favoriet Knack Roeselare. Een week later werd die stunt nog eens overgedaan in de competitiematch tegen datzelfde Roeselare. De tevredenheid was enorm in het Antwerpse kamp. Niet in het minst bij manager Tim Verreth, de duivel-doet-al achter de schermen, die er vele korte nachten had opzitten in de weken voor de grote 'clash'. Nagenieten doen ze nog bij de Antwerpse topploeg, maar het leven gaat verder en dus stelt iedereen zich de vraag: Antwerpen, wat nu?

“We begonnen pas de impact van de bekerzege te beseffen in de dagen die volgden op onze overwinning: ongeveer alle media over de vloer, een TV-ploeg die het project-Topvolley Antwerpen wilde belichten en ontzettend veel mensen die de finale bleken gezien te hebben. Ook niks dan positieve geluiden bij de publieke opinie, die zeventien jaar lang niks anders dan de namen Roeselare of Maaseik moest onthouden als het over volley ging. Gewoon een verbreding van de top werd door nagenoeg iedereen als positief onthaald, hoewel we moeten toegeven dat Roeselare ook best die finale had kunnen winnen. Zij blijven de kampioen. En wees maar zeker dat Maaseik – na enkele mindere maanden – zal terug komen; zij hebben er de structuur en infrastructuur voor. Ik denk dat we allemaal respect hebben voor mekaar. Roeselare kreeg een mentale tik, Maaseik was aan een minder seizoen toe, maar ik stel vast hoe rustig beide ploegen omgaan met die mindere periodes. Dat is hun jarenlange ervaring en dat missen wij natuurlijk,” weet Tim Verreth.

Verzilveren

Voor de beleidsmensen bij Precura Antwerpen breekt nu de tijd aan om die successen te verzilveren. “Wij zullen nu zeker gesprekken aangaan met het stadsbestuur om volley als een echte topsport te laten erkennen. Wij bezitten immers een enorm potentieel, ik denk dat wij de sociaal-maatschappelijke relevantie van het volley in Antwerpen aangetoond hebben, wij zijn een ideale partner om aan city-marketing te doen en wij blijven werken aan een nog grotere basis, waarin ook de jeugd en de vrouwen een ruimere plaats moeten krijgen. Eén zaak is zeker: die bekerzege heeft heel veel los gemaakt.” Betekent het ook dat de sponsors nu staan aan te schuiven? “Was het maar zo gemakkelijk. Het is natuurlijk zo dat wij heel veel te danken hebben aan onze huidige sponsors en bij hen kregen we vooral een positieve respons en het signaal dat zij verder wilden doen met ons. Dat geldt ook voor een aantal nieuwere sponsors. Het is nu vooral kwestie om die bekerzege een verlengstuk te geven. Want de

beker was één dag, maar nu komen de play-offs eraan en daarin willen wij in de eerste plaats bevestigen. Wij willen een ‘blijver’ worden aan de top van het Belgisch volley. Twee, drie jaren hebben we dag en

nacht gewerkt om hier te geraken en ik was dan ook heel gelukkig dat dit werk uiteindelijk beloond werd. Maar onze ambitie reikt nog veel verder. Al blijft het in de eerste plaats een kwestie om te bevestigen, want we zijn op een drietal jaren pijlsnel gegroeid. Op sportief gebied willen wij al tijdens de play-offs bewijzen dat wij kunnen bevestigen. Sinds half december verloren we geen enkele wedstrijd meer. Maar ook extra-sportief willen we de basis leggen voor een duurzame werking, wat in een stad als Antwerpen wel iets anders ligt dan in steden als Maaseik of Roeselare. Het laatste stukje amateurisme moet ook uit het clubbeleid verdwijnen, maar dat wil zeker niet zeggen dat we onze trouwe medewerkers niet nodig hebben. Structureel moeten we iets op de rails zetten: een stevige onderbouw, een commerciële cel, zorgen voor ‘exposure’, zodat we misschien wel onze voet kunnen zetten naast Antwerp Giants. Ik denk dat we tijdens de dag van de bekerfinale bewezen hebben dat we nog over creatieve ideeën beschikken. We hadden b.v. zo’n 250 eters op die dag in onze club, maar dat hadden er nog veel meer kunnen zijn, mochten we nog meer plaatsen ter beschikking gekregen hebben. Al moet ik zeggen dat we een bijzonder vlotte samenwerking

kenden met de federatie. Misschien moeten we met de Liga in die richting verder werken. Waarom kunnen de clubs en de nationale ploegen geen gezamenlijk commercieel luik overwegen, waardoor we met

grotere gesprekspartners te maken krijgen. Een gezamenlijke marketing moet de belangstelling voor het product ‘volley’ nog doen toenemen.” Hoe zit het met de samenstelling van de ploeg voor volgend seizoen? “Wij zijn vorig jaar al begonnen met een stap in de richting van Belgische jongeren. Depovere, Heyrman en Colson liggen nog onder contract voor volgend seizoen, terwijl de iets meer geroutineerden zoals Tom Van Walle en Van Harskamp ook nog een jaartje langer blijven. Wij wachten nog even af hoe groot het budget voor volgend seizoen zal zijn om definitieve gesprekken met de anderen te beginnen. Al zal het voor sommige spelers ook wel belangrijk zijn om te weten of ze misschien volgend seizoen bij ons Champions League kunnen spelen en daarom willen we tijdens de play-offs bij de eerste twee eindigen. Maar ook dan kan er natuurlijk belangstelling bestaan voor sommige spelers vanuit het buitenland. En als ze daar het viervoudige kunnen verdienen van bij ons, tja, dan moeten ze dat avontuur aangaan, denk ik. Maar ons eerst fixeren nu op de play-offs en de verdere uitbouw van de club,” blijft Tim Verreth met beide voeten op de grond.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto: Bart Vandenbroucke

“Beker belangrijk om te tonen dat wij er nog staan”

Na winst in de bekerfinale plaatste Asterix Kieldrecht zich na amper twee wedstrijden in de play-offs ook zo goed als zeker voor de finale van de play-offs. Had men dit bij het begin van het seizoen voorspeld, dan hadden veel Kieldrechtse bestuursleden gezegd dat dit toch wat voorbarig was met een bijzonder jonge groep. De jongeren zijn echter zeer snel gegroeid en zetten dus dit sterke resultaat neer.

“Het is niet dat wij niet in de kwaliteiten van de groep geloofden”, stelt bestuurslid Patrick Kehoe. “Maar bij de eerste trainingen en wedstrijden hadden wij toch geen supergevoel. Ik had ook het idee dat trainer Gert Vande Broek er na de campagne met de nationale ploeg een beetje tegen

opzag om opnieuw een groep jonge speelsters als het ware het abc van het volleybal te moeten aanleren. Maar de groep heeft op training een snelle evolutie doorgemaakt en bleek ontzettend leergierig. Daardoor is alles in zijn plooi terecht gekomen.”

“Wij hadden ook een beetje het geluk dat de top van liga A dit seizoen iets minder sterk was dan vorig seizoen. Anderzijds zijn enkele ploegen uit de middenmoot flink verbeterd en is er dus op dat vlak een nivellering naar boven. Het zorgde ervoor dat onze ploeg veel spannende matches heeft

moeten afwerken, die alleen maar hebben bijgedragen tot het leerproces van onze jongeren. Af en toe waren ze wel eens het noorden kwijt. Maar in de loop van de competitie werden zij alsmaar sterker en sterker.” “In januari hadden wij het traditionele dipje als gevolg van de examens. Maar eens de focus weer geheel op het volleybal kon liggen, stonden zij er weer.”

“De bekerfinale tegen Michelbeke was een bibberfinale. Wij waren met de ploeg de avond daarvoor op hotel gegaan en je voelde daar de spanning in de groep. Misschien dat de favorietenrol wat zwaar woog? Maar uiteindelijk is het goed gekomen en hebben onze jongeren toch maar mooi die beker op hun palmares

“Hoewel het al onze zeventiende bekerfinale was, waarvan wij er nu elf gewonnen hebben, blijft dit voor Asterix nog altijd een bijzonder evenement. Wij hadden de vorige twee edities verloren. Dus wilden wij nu weer in het winnende kamp staan. Er is echt wel naartoe geleefd en achteraf is de zege ook fel gevierd. Ook voor onze supporters blijft deze uitstap iets speciaals. Kieldrecht leeft meestal meer mee op die ene dag van de bekerfinale dan voor de finale van de play-offs. De bekerfinale is ook een uitstekende gelegenheid om onze band met de supporters te versterken. Die grote groep mensen in rood en wit uitgedost in de tribune van de Lotto Arena voelen zich dan wel verbonden. En aangezien wij komend seizoen niet meer in de Kriedeputte in Kieldrecht mogen spelen, maar moeten uitwijken naar Beveren, is het extra belangrijk dat wij voldoende wortels behouden bij onze achterban.” “Naast de winst in de bekerfinale

Sarah Smits

gezet.”

gaf ook de titel van onze B-ploeg in derde provinciale een boost aan de club. Dat daar jonge volleybalsters resultaat boeken, waar heel hun familie enorm mee meeleeft, zorgt voor nog meer goede sfeer in de club.”

“Wat het extra-sportieve betreft, zal de elfde beker niet zoveel sponsors plots over de streep getrokken hebben. Maar het is tegenover de bestaande sponsors belangrijk om te tonen dat wij er nog staan. Hoe je het draait of keert, steunt men liever een ploeg die wint en titels pakt.”

“Wat de competitie betreft, zijn wij de play-offs op een uitmuntende wijze gestart. De eerste match op Gent was af. Het was een bijna vlekkeloze demonstratie die op een erg droge 0-3 eindigde. Wellicht had Gent ook zijn dagje niet en kunnen zij wel beter. Ook de tweede match thuis tegen Charleroi was, hoewel wij een set verloren, een sterke prestatie. Charleroi heeft een zeer degelijke ploeg. Meteen zitten wij op rozen richting finale.”

“Voor die finale hebben wij vertrouwen in onze jongeren. Dominika Strumilo is de jongste tijd echt aan het ontluiken. Sarah Cools speelt een schitterend seizoen en ook Nathalie Lemmens maakte veel progressie. Van Kaja Grobelna hadden wij vorig seizoen al het een en ander mogen bewonderen. Dit seizoen kende zij op een gegeven moment een iets mindere periode. Zij is echter slechts op late leeftijd beginnen volleyballen, waardoor hier en daar nog wat technisch moest bijgeschaafd worden. Zij ging daardoor dit seizoen soms te veel denken aan de technische uitvoering. Dit terwijl zij vroeger alles veel spontaner uitvoerde. Laat haar echter een betere technische bagage combineren met dat spontane en

dan zullen wij ongetwijfeld straffe dingen zien. Ook Sarah Smits acteert weer op hoog niveau. Zij speelt een zeer bepalende rol in het geheel. Kortom, wij zien het wel zitten voor die play-off-finale. Al kan je de vorm van de dag natuurlijk nooit voorspellen en zullen wij het niet cadeau krijgen.”

“Met de ploeg voor volgend seizoen zijn wij voor negentig procent rond. Linde Hervent vertrekt naar Oudegem. Maar alle andere jongeren blijven. Ook Sarah Smits heeft haar verblijf verlengd. Wij kunnen dus op grotendeels dezelfde groep voortbouwen. Of de roep van het buitenland daarna zal opduiken, weten wij nog niet. Maar voor volgend seizoen moeten wij ons daar dit keer geen zorgen over maken.”

Tekst: Philippe Cryns
Foto's: Bart Vandenbroucke

Trillende Bekerfinales met 'piepkuikens' en 14 matchballen!

* De Bekerfinale-vrouwen van 8 februari oogde op papier zeer simpel: Kieldrecht, winnaar van de reguliere competitie tegen de nummer zeven hiervan, veroordeeld tot de play-downs. De 'piepkuikens' – what's in a name? – van Gert Vande Broek hadden wel vijf teenagers in de basis (met o.a. Sarah Cools 16 jaar en Dominika Strumilo 17 jaar).

* Het 16-jarig 'piepkuiken' **Sarah Cools**, één van de uitblinkers in de finale, stond oog in oog tegenover de voormalige Russin Tatiana Teterina. Hun leeftijdsverschil? Sarah is 28 jaar jonger dan Tatiana (ondertussen 44). Werkte dit verschil in op Sarah? "Ik had meer zenuwen in de kleedkamer dan op het veld. We lieten Michelbeke wel in de wedstrijd komen door onze foutenlast. En dan? Simpel: altijd weer opnieuw beginnen en nooit afgeven."

* Is een 18-jarige ook nog 'piep'? Kieldrecht speelster **Nathalie Lemmens** (18 en 1m93) een 'piepkuiken'. Aan de lezer om dit al dan niet te beamen. "Bij de junioren leerde ik samen met Kaja Grobelna, Britt Ruysschaert en Sara Coppens omgaan met stress in grote zalen met veel publiek. Dit seizoen proefde ik in de Europacups van het Russische Ekaterinburg en het Roemeense Targu Mures. Of mijn 1m93 een voordeel is? Niet altijd, zeker niet als ik kledij moet zoeken. Als ik met vriendinnen ga shoppen, worden we vaak nagekeken. Nu, als dat gebeurt door een stel knappe jongens, vind ik dat niet zo erg."

* De bekerfinale bij de mannen mondde uit in een confrontatie met **14 matchballen!** Topvolley Antwerpen

hoopte diezelfde bewuste zaterdag 8 februari, Roeselare te verrassen. Antwerp-speler **Seppe Baetens** vooraf: "We moeten niet onnozel doen, zij zijn torenhoog favoriet. We zijn er al even mee bezig, we trainen iets harder en verwachten veel van elkaar. Maar we gaan er niet onnozel over doen: Roeselare blijft favoriet! Ze legden een mooi Champions League-parcours af en verloren in de competitie alleen maar van Menen. Ik verwacht een heel goed en alert

zelf afgedwongen. Ik heb nooit volleybalschool gevolgd, ik werd nooit omschreven als een opkomend talent, ik kon volleyballen en ik was de zoon van Jo. Ik heb nooit gedacht dat ik dit ereklasse-niveau kon halen, dat ik ooit een finale zou spelen, tout court."

* **Seppe**, stel je voor dat je deze Beker met Antwerpen winnen! "Als we stunts en winnen, loop ik na de laatste bal tegen de grond recht naar de tribune en vlieg ik in de handen

van **mijn mama**. Dat is het eerste wat ik doe! Bij elke match is mijn familie aanwezig. Ik moet mijn mama zien zitten, voor af en toe oogcontact. Ik woon nu in Antwerpen maar ben vrijdagmorgen nog even snel teruggekeerd naar mijn familie in het Pajottenland. Ik heb dat nodig voor mijn motivatie. We praten dan wat. En ik ben ook naar het kerkhof geweest, bij onze pa. Even in gedachten bij hem."

Seppe Baetens

Roeselare, maar we zullen het hen zo moeilijk mogelijk proberen te maken. We moeten zaterdag wel allemaal 100% zijn. Het is gevaarlijk om kansen in te schatten, maar ik schat 70% voor Roeselare en 30% kans voor ons."

* Dezelfde Antwerpen-speler **Seppe Baetens** – zoon van topspeler Jo Baetens, in 1993 met Lennik bekerwinnaar maar enkele maanden later overleden aan een hartstilstand – vóór de Bekerfinale 2014 tussen Roeselare en Antwerpen: "Ik besef het nog altijd niet goed. Spelen voor zoveel mensen, voor een trofee, dat is gigantisch. Had iemand mij een paar jaar geleden gezegd dat ik dit als volleyballer zou mogen beleven, ik had hem voor zot verklaard. Ik ben fier op mezelf, want ik heb het allemaal

* **Seppe puffend**, na het einde, na de 14 matchballen: "Amai, wat een match! Het bleef maar duren! Uiteraard is deze gouden bal voor mij heel speciaal. Als ik zie hoeveel supporters en ploegmaats van toen naar Antwerpen zijn gekomen voor deze finale. Maar ik ben Seppe en ik doe mijn ding. Geschiedenis of niet: het doet deugd om een prijs te pakken met deze club."

* Antwerpen-coach **Kris Tanghe** kort na de bekerwinst: "Dit is een moment om te koesteren. Dat ga ik aan de spelers zeggen. Hier moet je van genieten. Dat had ik hen ook vooraf gezegd. Geniet van het gebeuren, haal je strijdershart boven."

Tekst: Dany De Vriese
Foto: Bart Vandenbroucke

Bekerfinales 8 febrúari 2014

Stijn Morand: “Het is geen mislukt seizoen voor VDK Gent”

GENT – Vorig seizoen nog kampioen gespeeld, het seizoen begonnen met winst van de Supercup, maar nadien behaalden de vrouwen van VDK Gent geen prijs meer. Voortijdig uitgeschakeld in de Belgische beker door Michelbeke, geen set gewonnen in de Champions League en misschien dit jaar ook geen finale van de play-offs voor de ploeg van coach Stijn Morand. “En toch vind ik dit hoegenaamd geen mislukt seizoen voor onze ploeg,” klinkt het strijdvaardig bij de Gentse coach.

Stijn Morand: “In de Champions League behaalden we de resultaten die we verwachtten in een reeks met de wereldkampioen, de Poolse kampioen en een sterke Roemeense

ploeg. Maar ons publiek heeft hier toch zeker van genoten en voor onze jonge speelsters was dit een unieke ervaring. Voor het overige moet ik toegeven dat we lang niet

de dominante ploeg waren van vorig seizoen. Niet onlogisch als we van de basisploeg van vorig seizoen amper drie speelsters overhielden, van wie er eentje (Marlies De Smet) bijna een gans seizoen uitviel met een zware blessure.”

Je hebt een aantal zaken onderschat?

“We hebben misschien iets te veel veranderd. Elies Goos, de draaischijf van de laatste 5 jaar naar Duitsland. Aziliz heeft dat zeer goed opgevangen, maar ze mist uiteraard wel de ervaring en de constante. Ook Karolina Goliat was een jongere speelster die zeer goed presteerde, maar in sommige matches 30 punten haalde, in andere amper 15 punten. Verder

was er het uitvallen van Marlies en de vaststelling dat de inbreng van Flore Gravesteijn vorig jaar toch wel sterk was. Ze was onze duurste speelster, maar met haar werden we wel kampioen. Ik denk dat de verwachtingen buiten de club eigenlijk hoger lagen dan binnenin de club."

Hebben jullie wel gedacht aan de opvolging na een eerste generatie (o.a. Els Vandesteene) die de beker haalde of (met o.a. Elies Goos) de titel won?

"Wij hebben inderdaad zes jaren op dezelfde generatie kunnen teren. Maar nu zitten we voor het eerst met zes vrouwen die werken en zes andere die nog studeren. En inderdaad: de instroom van onderuit is te gering. Alle ploegen uit de top-5 hadden zich versterkt. De competitie was nog nooit zo spannend. Wij kunnen dan wel sommige speelsters die half-time willen werken dankzij onze structuur een vangnet aanbieden, maar anderzijds is de vijver waaruit kan gevist worden zo ijl geworden dat elke andere ploeg met een beetje budget speelsters het hoofd gek maakt door evenveel te betalen als bij ons maar dit voor slechts zes uurtjes training. Tja... En Kieldrecht heeft dan weer het voordeel dat ze als enige ploeg speelsters van -18 jaar rechtstreeks uit de topsportschool kan recruterend, omdat ze b.v. ook een aantal trainingen in het EVC-centrum in Vilvoorde kan organiseren."

Betekent dit meteen het einde van het 'project VDK Gent' met 20 uur opleiding of is het eerder het probleem van 'wat doen we met meisjes die afstudeerden'?

"We ondervonden dit seizoen al dat we zeker enige ervaring in de ploeg moeten houden. Laura De Schrijver en Karolien Verstrepen stoppen na deze play-offs met volleyen, terwijl Brenda Taga naar Zoersel stapt. We hadden dus de stekker uit het hele project kunnen trekken, maar ik denk niet dat zulks ten goede zou komen aan de club en het Belgisch volley. Eigenlijk zouden we het graag zien dat federatie of Liga iets doen om ons daarin te steunen. Of dat ze tenminste clubs zou motiveren om ook zo een project op te starten of vol te houden. Tenslotte blijven we over met een nieuwe generatie van

"In de Champions League draaiden we financieel break-even"

negen speelsters. De iets oudere generatie stopt ook bij heel wat andere ploegen, wat zal zorgen voor grondige wijzigingen bij die ploegen, terwijl wij toch een kern van negen speelsters kunnen behouden. Uiteindelijk werd er niet lang getwijfeld om verder te doen met dit project. Misschien moeten we alleen een beetje van tactiek veranderen en in de tweede transferperiode een goede buitenlandse speelster aantrekken om de concurrentie met Kieldrecht aan te gaan. Maar op dat moment zijn de bekerfinalisten dan ook alweer bekend."

Was die bekeruitschakeling geen zware streep door de rekening?

"Het was eigenlijk een bundeling van vele factoren. Een kwartfinale zonder terugwedstrijd op verplaatsing naar een ploeg die thuis van elke playoff-kandidaat punten heeft gesnoept,

na een week waarin juist Marlies De Smet was uitgevallen, midden onze Europese campagne en Karolina Goliat, die op dat moment nog niet de ervaring had om met die druk om te gaan. Trouwens, het is de bedoeling om o.a. rond Karolina en de andere jongeren onze nieuwe ploeg te bouwen, dit gestuurd door de ervaring van o.a. Lise De Valkeneer en Maud Catry."

Zou je nog wel ooit aan de Champions League deelnemen?

"Absoluut. Financieel draaiden we zelfs 'break-even'. En ware er niet het misverstand qua televisie geweest (Sport 10 moest uitiem overnemen

na een misverstand met Spozza), dan hadden we er zelfs winst aan over gehouden. Ik vind trouwens sowieso dat de kampioen zou moeten deelnemen. Al was het maar omdat anders de vijfde geklasseerde Belgische ploeg door die niet-deelname aan de Champions League een Europese plaats ontzegt wordt."

Deed de concurrentie niet een beter schamper over het feit dat jullie geen set wonnen?

"Helemaal niet. Want tegen elke tegenstander was er wel een set, waarin we winstkansen hadden. Bovendien werden we met respect behandeld omdat ze zagen dat we met een compleet Belgische en jonge ploeg aantraden. Voor de eigen speelsters was het een absolute verrijking en het gaf de club een 'boost', al hebben we uit die eerste editie ook nog veel geleerd: de marketing rond het hele

gebeuren kon zeker nog beter. Maar het grote voordeel van de Champions League is dat alles lang bij voorbaat

sluit ik niet uit. En dat er regelmatig zal moeten gepraat worden over het beheer van de nieuwe sportzaal in

“Het merkwaardige is dat bij Charleroi de twee aangeworven speelsters nog geen seconde op het veld stonden”

geregeld is, zodat je geen twee weken vooraf nog een groepsreis moet boeken, die veel duurder uitvalt.”

Ga je volgend seizoen dan de weg op van Charleroi, dat na Nieuwjaar twee buitenlandse speelsters aantrok?

“Charleroi doet alles binnen de regels. Ze brachten die twee speelsters over in de tweede transferperiode. Als je daar op dat moment het budget voor hebt, waarom niet? Weet je echter wat het merkwaardige is: die twee aangeworven speelsters hebben nog geen seconde op het veld gestaan. Ze verbreden alleen de kern en ze kunnen invallen bij mogelijke blessures.”

Worden jullie niet geteisterd door de concurrentie van de mannenploeg, die dezelfde hoofdsponsor heeft en die alvast minstens één jaartje langer in de Ethias League blijft?

“Onze grootste concurrent zal altijd het voetbal blijven. Dat er misschien een samenwerking tussen onze twee clubs kan komen op gebied van marketing,

het EDUGO-complex lijkt me evident. Misschien kunnen we ook wel gezamenlijke ‘events’ organiseren. Anderzijds hebben we heel wat andere, grote sponsors dan de mannenploeg. En qua hoofdsponsor zitten we met VDK goed. Zij hebben ook oog voor de toekomst: de uitbouw van de jeugdopleiding en onze sport toegankelijk maken voor zo veel mogelijk mensen, is bij hen zeker zo belangrijk als de sportieve resultaten.”

En wat met Stijn Morand in de nabije toekomst?

“Ik heb nog een contract van twee jaar bij VDK Gent. In principe ga ik dus niet veranderen. Zeker nu het project verder gezet wordt, heb ik nog voldoende ambitie om me daar met hart en ziel voor in te zetten. Als iedereen ambitieus blijft, is het voor mij OK. Ik kan immers bijzonder slecht tegen mijn verlies. Al kan ik het ook niet verstoppen dat mijn nieuwsgierigheid blijft voor een buitenlandse avontuur of een plaats bij een mannenploeg. Maar dan wel een ploeg die meedingt naar de prijzen. Ik heb immers meer jaren mannen en jongens getraind dan vrouwen en meisjes. Maar eens je dat laatste gedaan hebt, blijf je blijkbaar voor altijd een vrouwencoach.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Play-offs vrouwen

Week 1: Gent – Kieldrecht 0-3, Charleroi – Oudegem 3-0.
Week 2: Kieldrecht – Charleroi 3-1, Oudegem – Gent 2-3.
Week 3 (8/9-03): Oudegem – Kieldrecht, Charleroi – Gent.
Week 4 (15-03): Kieldrecht – Oudegem, Gent – Charleroi.
Week 5 (22-03): Charleroi – Kieldrecht, Gent – Oudegem.
Week 6 (29-03): Kieldrecht – Gent, Oudegem – Charleroi.

Stand na twee wedstrijden:

1. Kieldrecht 12 punten; 2. Charleroi 6p.; 3. Gent 4p.; 4. Oudegem 1p.

“Als Noliko de finale haalt, pakt het de titel”

Zijn neef Vital Borkelmans is assistent van headcoach Marc Wilmots bij de Rode Duivels – op naar Rio – maar zelf is Erik Verstraten (51) in de volleybalsport beland. Met zijn echtgenote Sabine, dochter Kaat (16) en zoon Naud (14) woont hij in Elen, een deelgemeente van Dilsen-Stokkem. Als wandelfanaat laat de Maaslander soms de auto thuis en overbrugt hij de zes kilometer naar de Maaseikse Lotto Dôme te voet. Verstraten haalde een Master L.O. in Leuven. Heynen kwam vaak met de fiets. Maar Erik vindt een wandeltocht uitstekend voor het metabolisme en het ideale middel om het hoofd leeg te maken.

Verstraten is nog part-time leerkracht aan de Campus Harlindis en Relindis in Maaseik, in combinatie met zijn trainersfunctie bij Noliko in de Ethias League. Hij duikt even in het verleden: “Ik heb tot in eerste divisie gevolleybald bij Maaseik. Ook twee seizoenen in Kinrooi en in Bree-Tongerlo, waar ik fungeerde als trainer-speler. Het was Marc Spaenjers die me eind jaren tachtig nauwer bij Maaseik betrok. Daarna was ik ook assistent onder Bert Goedkoop en Enrique Pisani. Maar niet onder de Zweed Anders Kristiansson. Ik heb drie jaar Hees-Bilzen geleid in eredivisie, Mortroux in eerste nationale en eredivisie en ik werkte vier jaar bij Waremmé, dat ik naar eerste nationale heb gebracht. Dan kreeg ik een telefoontje van Vital Heynen. Op het laatst heb ik twee jaar samengewerkt met Brecht Van Kerckhove, destijds ook assistent. Maar hij concentreerde zich meer op het Nederlandse STV Tilburg. Tot hij dan hoofdcoach werd bij Noliko. Maar u kent het verhaal: dat is niet blijven duren.”

Torchio is assistent

Aan de kaap van 50 levensjaren wilde Erik Verstraten een volledig vrij jaar inlassen. “Ik heb dan toch toegehapt voor drie maanden bij de

vrouwenploeg van Jaraco As in de Liga B. Ik nam dan weer even rust en heb dan Jaraco nog drie weken uit de rats geholpen. Vervolgens kwam de vraag van Maaseik voor de post van headcoach na het exit van de Italiaan Vincenzo Di Pinto.“

Zo is Erik Verstraten voor de allereerste keer actief als de echte hoofdcoach bij Maaseik. Hij krijgt de assistentie van Giovanni Torchio. “De Italiaan mocht bij Di Pinto niets doen. Om die reden was eerder al Jo Van Decraen opgestapt. Maar Giovanni heeft geen specifieke banden met Di Pinto. Hij werkt hier graag, zo was er geen aanleiding om hem niet te behouden in de trainerskader.”

Groot alarm

“Er hoeft geen tekening bij,” vertelt Verstraten over het lastige, lopende seizoen. “Het klikte niet met de eerste coach. Zo stond de groep mentaal op springen. Ja, het was alarmfase driedubbel rood. Anders ontsla je trouwens de coach niet. Ik durf zeker het woord ‘crisis’ in de mond nemen. Gelukkig - dat is een kwestie van jarenlange ervaring - heeft het bestuur nooit gepanikeerd. Er werd onder de vorige coach twee maanden gewerkt in moeilijke omstandigheden. Dan is de breuk er gekomen. Maar nog was de miserie niet voorbij. Jelte Maan stond voor een ingreep aan zijn rug wegens een zware hernia. Hij speelde niet meer sinds begin november 2013 en is pas op 1 maart in Roeselare

weer voor het eerst tussen de lijnen gekomen. Voorts was er het probleem dat Kristof Hoho overkwam, dat is genoeg uitgesmeerd in de media. Je begrijpt dat het team uit een diepe put moest kruipen. Langzamerhand lukt dat ook. Ik heb sinds kort, met dank aan Noliko Maaseik B en Hechtel-Eksel (Nils Gielen), weer twaalf jongens op de training. Het teamgevoel wordt elke dag sterker. Zo komt ook het vertrouwde niveau terug. De wisselers en niet te vergeten de bijkomende aanwerving van de Nederlander Joris Marcelis zijn doorslaggevend in de nieuwe opbouw. Zonder die wisselmogelijkheden hadden we nooit gewonnen in Menen. Nu kan het team weer ademen. Hoho raakt op volle sterkte, Maan zal er staan in de play-offs.”

Geen berekening

Voor de play-offs wil Verstraten niet de mogelijkheden tot op het bot uitpluizen. “Dat laat ik over aan de mensen rondom mij. Als dit, dan dat.... Ik focus gewoon van wedstrijd tot wedstrijd. Ik doe er alles aan om elke tegenstander op te peuzelen. Zonder al die rekenkunde. Wat ook de kwaliteit van de match moge zijn, zo lang we blijven winnen, op eender welke manier, worden we weer landskampioen. En ik zou liegen, als ik zou ontkennen dat dit nog altijd onze bedoeling is: de titel veroveren. Maar aan dit seizoen zit voor ons geen gemakkelijke kant. Er staan misschien verrassingen te gebeuren.

Zo liet Roeselare de beker liggen tegen Precura Antwerpen, wellicht de meest gevaarlijke opponent in de eindfase van het kampioenschap.”

Verstraten wikt en weegt de zes clubs in de tweede fase. “Ik weet niet wat ik moet denken van Roeselare. Veel, zoniet alles, hangt af van de fitheidsgraad van hun Finse spelmaker Eemi Tervaportti. Die staat op non-actief wegens een overbelaste schouder. Maar hoe ernstig is dit? En hoe reageert Hendrik Tuerlinckx in die omstandigheden. Het is toch de Brabander die het verschil moet maken. Uiteraard, wat er ook gebeurt: Roeselare is een te duchten tegenstander. Hun trainers Emile Rousseaux en Steven Van Medegael propageren een heel modern, slim en listig spelsysteem. De ploeg is fantastisch goed voorbereid. Die mannen werken echt keihard voor het resultaat. Ze zijn regulier kampioen. Dat op zich is al een heel mooie tussenbalans. Eindigen voor Maaseik, dat was de laatste vijftien jaar slechts weinig clubs gegund.”

Verstraten: “Idem dito voor Antwerpen. Als ik zie, hoe spelers als Seppe Baetens en Tom Van Walle op korte tijd zijn ontbolsterd. Mede dank zij de klasse van Yannick van Harskamp aan de pass. En de Deen Mads Ditlevsen bewees dat hij na twee onzichtbare sets in de bekerfinale, op het einde nog kan ontploffen. Met zijn rake opslagbommen maakte hij brandhout van de receptie bij Roeselare. Ditlevsen is een speler met een enorm potentieel.”

Wat is de rol van Asse-Lennik? “De Europese uitschakeling tegen BBSK Istanbul was een tegenvaller die zich vertaalde in een 0-3-nederlaag tegen Puurs. De Pajotten kwamen geen enkele set in de buurt. Maar ik laat me niet vangen. Johan Devoghel kan een uiterst gevaarlijke ploeg in lijn brengen. Alle posities zijn dubbel bezet. Die luxe heb ik niet. Asse-Lennik is een mooi gestoffeerd team met ervaren spelverdelers. Ook hun Nederlandse hoofdaanvaller Robin Overbeeke bewijst al vele seizoenen

dat hij aan een wedstrijd de beslissende wending kan geven.”

Wat verwacht je van Puurs en Menen? “Het verhaal van Asse-Lennik geldt zeker ook voor Menen: een moeilijke tegenstrever, hard knokkend rond libero Lemay. Die speelt bij de grensploeg een geweldige rol. Hij heeft een schitterende knokkersmentaliteit. Het talent van youngster Jan Cox is aan het open bloeien, ik wil ook de rol van Limburgers Aljosa Urnaut en Lienert Cosemans graag onderstrepen. Puurs anderzijds ‘puurt’ veel punten uit zijn apartje zaaltje. Met groeten aan Wannes Rosiers, Jimmy Prenen en collega Claudio Gewehr. Dat lage plafond moet je echt gewend zijn. Elke ploeg heeft het moeilijk in de Vrijhals. En een doordenkertje: de spelers spelen zich uit de naad en werken zich te pletter om wellicht volgend seizoen elders aan de bak te kunnen.”

Via finale naar titel

Het worden dus keiharde play-offs met als opener: Roeselare (1)-Puurs (5), Asse-Lennik (4)-Antwerpen (2) en Menen (6)-Maaseik (3). En dan gooit Verstraten de knuppel in het hoenderhok: “Als we in de play-offs de finale halen, dan voorspel ik dat we ook kampioen spelen”, kijkt hij in zijn glazen bol.

Verstraten wil graag voor drie seizoenen bijtekenen. Mocht de titelfinale niet lukken, dan hoopt de club op een ‘wildcard’ voor de Champions League, wegens de zeer lange aanwezigheid in de CL in het verleden. Alleen is er één gevaar: stel dat Antwerpen en Asse-Lennik de titelfinale spelen en dat Roeselare derde wordt en die wildcard opeist...

Kristof Hoho

“Maar waarom zou ik niet geloven in onze eigen titelkansen. Zeker nu Hoho fit is verklaard en Maan na vier maanden revalidatie terugkeert. Die jongens hebben zo veel klasse, duwen het trainingsniveau omhoog en bulken van de ervaring. Vanaf 8 maart gaan we zeker knallen. Hoe het precies zal aflopen, is een open vraag. Niemand kan die beantwoorden.”

Meer Belgen

Voor de toekomst hoopt Verstraten op een nieuwe groei van het aantal jongensleden bij de jeugd. “Heel Nederland is ontploft, dat mag bij ons niet gebeuren. We moeten nog meer Belgen aan de top krijgen. Op dat vlak leveren bijvoorbeeld de volleybalschool in Vilvoorde en clubs als Mendo Booischot, Lizards Lubbeek en ook Noliko Maaseik fantastisch mooi werk. Bij Maaseik zijn Tom Peeters – een echte crack

– en Ivo Theys met hart en ziel bezig met de opkweek van de jeugd. Een nieuwe lichting komt eraan: allemaal jongens van rond twee meter. Ja, er zit supertalent bij. Zo kan Maaseik op termijn nieuwe krachten aanleveren voor de nationale ploeg, de Red Dragons. Die stroom is vanuit Maaseik een beetje opgedroogd. We hebben alleen nog Bert Derkoningen, maar ooit zal dat weer veranderen.”

Overigens kan Verstraten veel overleg plegen met Thierry Courtois, de nieuwe technisch directeur bij de club. “Om de conditie op peil te houden tennis ik een keer per week tegen Thierry. We gaan er stevig tegenaan. Wij willen altijd winnen.”

Tekst: Leo PEETERS

Foto's: Bart Vandenbroucke, CEV

Zij steunen topvolley in België

Tim Verschueren: “Een heel gretig optreden in Europa”

Vele harten klopten voor Euphony Asse-Lennik in de kwartfinale van de Europese Challenge Cup. Maar het Turkse BBSK Istanbul stak een stokje voor de dromen van de Pajotten. Een zege in eigen huis met 3-2 werd aan de Bosporus door BBSK overtuigend afgeroomd: 3-0. Zo zette de Turkse ereklasser een punt achter de campagne van de allerlaatste Belgische club aan het Europese front.

“Wegvallen is nooit prettig”, kijkt kapitein en spelverdeler Tim Verschueren met gerechvaardigd veel trots terug. “Volgens mij was dit een heel geslaagde Europese campagne, waaruit we veel geleerd hebben. We zijn als ploeg sterker geworden en we hebben de supporters waar geboden voor hun geld. Zij hebben er heel zeker mee van genoten.”

De 35-jarige Verschueren (1m90) uit Vosselaar, getrouwd met Annick Hermans en vader van dochtertje Kato (8) en zoontje Len (5), is in zijn vierde seizoen stilaan vergroeid met de Brabantse club. Gitaar spelen is een andere hobby van de spelmaker, maar niet van die orde als zijn grote passie voor het volleybal.

“De Azoren vond ik een gekke verplaatsing. Op dat eiland van 30 op 20 km, met slechts 50.000 inwoners, heel diep in zee, moesten we opboksen tegen een heuse profploeg met heus een pak getalenteerde buitenlanders. Wie had zoiets gedacht? Gelukkig hadden we de reis, met tussenstop in Lissabon, heel ontspannen aangepakt. Met een bezoekje aan Starbucks op de luchthaven. Met spelletjes Risk en Monopoly op de I-Pad. En het werd nog beter: 27 graden, een mooi

hotel met zicht op zee. Het leek of we met vakantie waren. Haha: als ik mij niet vergis, heeft een (niet nader genoemde) teambegeleider zich aan een mooie duik gewaagd. De wedstrijd zelf was helemaal geen evidente klus. Het enthousiaste thuispubliek wilde Bastardo een ronde verder schreeuwen. Maar 2-0 werd in 2-3 omgezet. Oeps: een uitstekende uitgangspositie. Zo bleek ook in de vlotte return in ons eigen Molenbos.”

Maar Brno in Tsjechië werd de anti-

ervaring van de Azoren. Hoe kwam dat?

“Jawel, Brno is een mooie stad met een mooie hal. Maar nope. Die zaal was niet vrij wegens het WK floorball. Zo kwamen we 70 km verderop terecht in een dorpje met een veredelde turnzaal. Het hotel was ook niet meteen een Hilton. En de organisatie liep logistiek mank. Zelf toonden we veel wisselvalligheid in ons spel. Veel goede maar ook slechte momenten. Zo kwamen we opnieuw weg met 2-3. Genoeg voor de tweede

kwalificatie in onze thuisbasis.”

Opdracht drie was van een heel andere orde. Was de tegenstander zo taai?

“Ik vermoedde vooraf veel weerstand van de Griekse leidersploeg Alexandropoulis. Met de Kroatische hoofdaanvaller Raic als topaanvaller. Weer kregen we een bed met ‘zicht op zee’. Maar het was spijtig genoeg niet meerzowarm: een nieuw zwempartijtje zat er voor de begeleiders niet in. Indrukwekkend hoe een hele horde politieagenten de fanatieke ‘zevende man’ onder controle moest houden. En Griekenland is ‘the place to be’ als je graag door het rode licht rijdt. Ach, we werden er echt overdonderd. Het werd een droge 3-0. Met de wetenschap dat de terugwedstrijd een titanenopdracht zou worden. Toch is het ons gelukt. In een nokvol en kolkend Molenbos. Onze supporters maakten er een echt feest van. Dat wilden wij ook graag. Wat een spanning: 3-0. En dan de apotheose in die Golden Set.”

Er zou nog een laatste stunt volgen.

“Inderdaad: via 3-2 thuis tegen het geweldig sterke BBSK Istanbul. Met vedette Celitans in de rangen. Voor het eerst moesten we op eigen bodem beginnen. Het liep moeizaam, maar we haalden onze slag thuis. Maar de return was van een andere orde. “We werden na een niet-verzilverde voorsprong in de tweede set op onze waarde geklopt. Op de zege van BBSK viel niets op af te dingen. Maar ontevreden wil ik zeker niet zijn.”

Tim Verschueren: “We trachten nu zo ver mogelijk te raken in de play-offs. Echte druk ervaar ik niet. Al droom ik meer en meer van een grote prijs. “Ik ben begonnen bij Tielen en ik speelde van mijn 8ste tot mijn 22ste bij Oud-Turnhout. Dan ging het crescendo via vijf jaar Averbode, een jaartje Menen en Halen en twee seizoenen bij Precura Antwerpen. Ik speelde al drie bekerfinales met Averbode, Menen en Asse-Lennik en ook al twee play-offs finales met Asse-Lennik. Maar de ultieme bekroning blinkt nog niet op mijn palmares. (lacht) Ik moet me stilaan haasten. “

Tekst: Leo PEETERS

Foto's: Bart Vandenbroucke

Door de ogen van trainer-coach Johan Devoghel

Naar Fonte Bastardo Azores

“Een heel lange vliegreis naar het Portugese eiland, ver in de Atlantische Oceaan. Het werd ook een marathonwedstrijd: de effectieve speeltijd bedroeg twee uur en 22 minuten. Opmerkelijk: 100 studenten kwamen naar de training. Ze maakten zoveel kabaal dat ze de zaal moesten verlaten.”

Naar Volley Brno

“Een dik uur voor de wedstrijd moest de zaal nog aangekleed worden. De hotelkamers en de hotelkost vielen tegen. Opmerkelijk: na onze overwinning was er aanvankelijk geen vlees voorzien. Dat kwam na lang aandringen dan toch op de tafel.”

Naar Alexandropoulis

“We kwamen een dag eerder toe, maar heel laat. Na de vlucht staken we vier uur in een kleine bus. Tijdens de ochtendtraining was het ijskoud in de zaal. Op de match zelf was veel sfeer, veel volk... en nog meer politie. Opmerkelijk: onze terugvlucht werd geannuleerd wegens de hevige mist. Na eerst vier uur in die kleine bus moesten we opnieuw tweeënhalf uur in dat ding voor de rit naar de andere luchthaven Kavala.”

Naar BBSK Istanbul

“Prachtig hotel, super goede ontvangst: alles was perfect in orde. We zouden de training niet op tijd halen. Geen probleem. We werden naar de ‘priority controle’ geleid en door douane naar de bus gebracht. Jawel, zo konden we stipt oefenen. Opmerkelijk: tijdens de ochtendtraining draaiden enkele duiven toertjes in de grote sporthal.”

Balans

“Mijn jonge spelersgroep heeft veel Europese ervaring opgedaan. Het positieve is ook dat we meer wedstrijden met zware inzet hebben kunnen spelen. Anderzijds was het een zware campagne met vrij verre reizen en lange wedstrijden. Hopelijk zijn we nog fris genoeg in de play-offs.”

Play-offs mannen

8/9-03: Roeselare – Puurs, Lennik – Antwerpen, Menen – Maaseik.
12/03: Lennik – Roeselare, Antwerpen – Menen, Maaseik – Puurs.
15/16-03: Roeselare – Antwerpen, Maaseik – Lennik, Puurs – Menen.
19/03: Menen – Roeselare, Antwerpen – Maaseik, Puurs – Lennik.
22/23-03: Maaseik – Roeselare, Antwerpen – Puurs, Lennik – Menen.
29/30-03: Roeselare – Maaseik, Puurs – Antwerpen, Menen – Lennik.
02/04: Roeselare – Menen, Lennik – Puurs, Maaseik – Antwerpen.
05/06-04: Antwerpen – Roeselare, Lennik – Maaseik, Menen – Puurs.
09/04: Roeselare – Lennik, Menen – Antwerpen, Puurs – Maaseik.
12/04: Puurs – Roeselare, Antwerpen – Lennik, Maaseik – Menen.

Stand bij de start van de play-offs:

1. Roeselare 5p.; 2. Antwerpen 4p.; 3. Maaseik 3p.; 4. Lennik 2p.; 5. Puurs 1p.; 6. Menen 0p.

Records

* In de wedstrijd tussen twee Koreaansetopteams, namelijk Jumbos en Rush and Cash, kregen we tijdens de derde set een opmerkelijk record. Niet alleen de score van **56-54** was spectaculair maar ook het feit dat de Cubaan Michael Sanchez Bozhuvela 31 punten scoorde in deze set.

* Het record van het aantal gescoorde punten tijdens een wedstrijd behoort met **59 punten** aan een ander Cubaan namelijk Leonardo Leyva Martinez.

* Bij de vrouwen is de Amerikaanse Nicole Fawcett met **55 punten** topscoorster. Zij scoorde dit aantal vorig seizoen eveneens in de Koreaanse competitie.

* In de Champions League kregen we in de wedstrijd tussen Vakifbank Istanbul en Cannes in de ronde met zes toch wel uitzonderlijke cijfers. Nadat Cannes de eerste set met 22-25 won, werden de volgende drie verloren, de tweede met 25-7 en de vierde met 25-9, naar ons gevoelen uniek op dit niveau.

Bernardinho

De meest succesvolle trainer ter wereld is ongetwijfeld de Braziliaan Bernardo Rocha de Rezende, bijgenaamd Bernardinho. Hij werd geboren op 25 augustus 1959 in Rio de Janeiro.

Als spelverdeler van het Braziliaanse team nam hij deel aan de OS van Moskou in 1980 en deze van Los Angeles in 1984, waar hij zilver won. Van 1990 tot 2000 was hij trainer van het Braziliaanse vrouwenteam met wie hij in 1996 en 2000 brons won evenals drie Grand Prix titels. Sinds 2001 is hij trainer van het Braziliaanse mannenteam met wie hij driemaal wereldkampioen werd, tweemaal de World Cup won, achtmaal de World League, goud op de OS in 2004 en zilver in 2012. Tevens is hij reeds 17 opeenvolgende jaren trainer van Unilever Volei, de landskampioen bij de vrouwen en winnaar van de zilveren medaille op het laatste WK voor clubs. Hij is dus de grote uitzondering bij de trainersgilde vermits hij zowel bij de mannen als bij de vrouwen op topniveau actief is.

Worldnews

* Ook in Brazilië was de **bekerfinale** bij de mannen een thriller van formaat. Sada Cruzeiro won tegen Sesi Sao Paulo de tiebreak van de vijfde set met 23-21. Bij de vrouwen versloeg Molico het team Osasco Sesi Sao Paulo met 3-1.

* Julio Velasco stapt op als trainer-coach van Iran en neemt het Argentijnse nationale team onder zijn hoede. Hij blijft wel adviseur van de Iraanse

volleybalfederatie. Top-kandidaat om hem op te volgen is **Lorenzo Bernardi**, de trainer van Jastrzebski.

* Twee van de drie tickets voor het WK bij de mannen gingen in Afrika naar **Egypte en Kameroen**. Egypte won probleemloos zijn kwalificatietoernooi in Kenya. De strijd voor de toekenning van het tweede ticket was heel wat zwaarder. Rwanda, Kameroen en Algerije eindigden immers met een gelijk aantal punten maar organisator Kameroen veroverde het ticket via een beter setgemiddelde. Het derde ticket wordt toegekend op een toernooi in Tunesië begin maart. Bij de vrouwen waren er slechts twee tickets beschikbaar. Het eerste ging naar **Tunesië** dat in de beslissende wedstrijd in Nairobi thuisland Kenya met 3-2 versloeg. Cruciaal was hier de winst voor Tunesië in de vierde set met 28-26. Het tweede ticket wordt in maart toegekend tijdens een toernooi in Algerije.

* **Georg Grözer** werd voor de vierde maal op rij tot volleyballer van het jaar uitgeroepen in Duitsland. Bij de vrouwen deed **Margareta Kozuch**, die dit jaar speelt voor Azerail Baku, ditzelfde kunststukje over.

* De final four voor de Nederlandse beker ging zowel voor de mannen als de vrouwen door tijdens het weekend van 22 en 23 februari in Zwolle. Bij de vrouwen werd landskampioen Slidrecht verrassend door **VC Sneek** met 3-2 uitgeschakeld in de halve finale. In de finale ging Sneek op zijn elan door en versloeg Peelpush met 3-1. Bij de mannen won **Landstede** de finale, in zijn eigen sporthal, tegen Kootfin Taurus uit Houten na een echte thriller met 3-2.

* Geen bekerfinale in Italië voor Liu Jo Modena. In de halve finale moest het team van **Hélène Rousseaux** en **Laura Heyrman** met 3-1 de duimen leggen tegen Bergamo. Piacenza, met **Lise Van Hecke** die 11 op 18 scoorde in aanval, won zijn halve finale vlot met 3-0 tegen Busto Arsizio. In de finale maakte Piacenza brandhout van Bergamo. De setstanden 25-16,

Bernardo Rocha de Rezende

Volleybal worldwide

25-13, 25-17 spreken voor zichzelf.

* Het **EK beach** gaat dit jaar door in Rome van 3 tot 8 juni. Het prijzengeld zowel voor de mannen als de vrouwen bedraagt 100 000 Euro. Er worden ook nog vier Masters georganiseerd, die doorgaan in Baden, Biel, Novi Sad en Baku. Hier bedraagt het prijzengeld telkens 25 000 euro.

* In het beach volleybal zullen in 2014 **twee nieuwe regels** **getest** worden. De eerste regel zal getest worden in de grand slams en in de open toernooien en bestaat erin dat, zoals in zaalvolleybal, het blok niet meer meegeteld wordt als aanraking. De tweede regel, die zal uitgetest worden tijdens de WK's U21 en U23, is dat een plaatsbal met de vingers toegelaten wordt. Het contact moet wel uiterst kort zijn.

Europa Cup nieuws

Champions League

Jastrzebski, Zenit Kazan en Belgorod zullen tijdens de Final Four in Ankara samen met organisator Halkbank strijden voor de titel van beste Europese team. De drie teams wonnen zowel thuis als op verplaatsing tegen respectievelijk Resovia, Piacenza en Trentino. Simon Vandevoorde maakte het mee vanop de tribune. Bij de vrouwen nemen in Baku naast organisator Rabita Baku, Eczacibasi, Vakifbank Istanbul en Dinamo Kazan deel aan de Final Four. Vakifbank had om zich hiervoor te kwalificeren tegen Cannes, met een uitstekende **Freya Aelbrecht**, wel een golden set nodig.

CEV Cup

Bij de mannen worden de volgende halve finales gespeeld: Paris Volley - Tomis Constanta en Novgorod - Belchatow. Bij de vrouwen is dit: Fenerbahce - Azeryol Baku en Ekaterinenburg - Dresdner SC, het team van **Lies Goos**.

Challenge Cup

Impel Wroclaw van **Frauke Dirickx** wist zich te kwalificeren voor de halve finale. Na 3-2 verlies bij Paris St Cloud

van **Nina Coolman**, werd thuis de terugwedstrijd met 3-1 gewonnen. Tegenstander in de halve finale is Besiktas dat zich via een golden set kwalificeerde tegen Le Cannet. De andere halve finale gaat tussen Odintsovo en Mulhouse. Bij de mannen speelt Andreoli Latina van **Pieter Verhees** de halve finale tegen Istanbul BBSK dat Asse-Lennik uitschakelde. De andere halve finale gaat tussen Nantes en Fenerbahce.

Onze internationals in het buitenland

* In Italië lijkt Piacenza van **Lise Van Hecke** en **Liesbet Vindevoghel** na een desastreuze maand januari, met twee nederlagen in competitie en de uitschakeling door Zurich in de CL, zijn twee adem gevonden te hebben. De laatste drie wedstrijden werden opnieuw vlot gewonnen. Na 13 wedstrijden staat Piacenza met 33 pt aan de leiding in A1. Liu Jo Modena van **Hélène Rousseaux** en **Laura Heyrman** volgt met 28 pt op plaats twee maar heeft wel een wedstrijd minder gespeeld.

* Na afloop van de reguliere competitie met 10 teams stond bij de vrouwen in de Orlen Liga in Polen Chemic Police met 48pt aan de leiding. Atom Trefl Sopot van **Charlotte Leys** volgde op de tweede plaats met 42pt en Impel Wroclaw van **Frauke Dirickx** op de derde met 38pt. Vierde was Gornicza met 30pt. De play-offs starten na afloop van de Poolse beker.

* In Frankrijk zet Cannes zijn cavalier secul verder. Na 17 wedstrijden heeft Cannes het maximum van de punten en heeft slechts twee sets verloren. Paris St Cloud van **Nina Coolman** en Nantes van **Angie Bland** en **Els Vandesteene** volgen op plaats vier en vijf met 31 pt, 1 pt achter Le Cannet en 6 pt achter Mulhouse.

* Bij de mannen staat Tours, waar **Kevin Klinkenberg** zich heeft opgewerkt tot vaste basisspeler, na 20 wedstrijden in liga A aan de leiding met 42 pt. Ajaccio van Jovica Simovski

volgt op twee punten. Beauvais van **Frank Depestele** en **Bram Van den Dries** is wat teruggevallen en staat met 33 pt op een vijfde plaats.

* In de plus liga in Polen staat Jastrzebski op een wedstrijd van het einde van de reguliere competitie op de derde plaats met 45pt, 6pt achter het leidersduo Resovia en Belchatow.. **Simon Vandevoorde** zit als overtuigde buitenlander regelmatig in de tribune.

* In Italië heeft Modena in A1 een zwakke maand februari achter de rug. Het team van **Sam Deroo** is met 22pt teruggezakt naar een achtste plaats. Citta di Castello, met een sterk presterende **Gert Van Walle**, zet zijn positieve prestatiecurve voort en is na 18 speeldagen vanuit een degradatiepositie opgerukt naar de zevende plaats en is met 23 pt Modena voorbij gestoken. Minder gunstig nieuws van Andreoli Latina van **Pieter Verhees** dat vier wedstrijden voor het einde van de reguliere competitie met 15pt samen met Molfetta op een gedeelde laatste plaats staat, drie punten achter Vibo Valentia en al vijf punten achter Ravenna.

Tekst: Fernand Walder
Foto's: Monica Ramalho, CEV

Rembert Torhout mannen

‘Voor elke speler wat wils’

Rembert Torhout, in een lang voorbije leven een topteam op het hoogste niveau bij de mannen, heeft dit seizoen ook het gouden label van het jeugdsportfonds behaald. Voorzitter Johan Nolf nam met plezier de uitnodiging aan om zijn ‘Club in de Kijker’ te plaatsen en zo hun ambitie als vereniging in de omgeving kenbaar te maken.

Situering van de vereniging

Als volleybalvereniging wil Rembert de jongens een kwaliteitsvolle opleiding geven en dit voor iedereen op zijn eigen maat gesneden. Dat betekent dat de club zich als doel stelt om elke speler het maximum van zijn kunnen

te laten bereiken. Daarnaast hechten wij veel belang aan sociale waarden zoals respectvol omgaan met mekaar. ‘Ook het clubgevoel is bij ons heel belangrijk. Ons doel is dat iedereen in de club elkaar kent en respecteert, van top naar basis en omgekeerd. Eén van de initiatieven die we daartoe

nemen, is het organiseren van een ‘Dag van de Jeugd’, waarin we een toernooi spelen met gemengde ploegen gevormd door spelers van de eerste ploeg tot en met preminiemen.’ Rembert is een club die zich enkel naar jongens richt. De meisjes uit de Torhoutse regio

'Volleybal is een leuke sport. Mijn broer, papa, opa en overgrootvader speelden ook volleybal!'

'Ik speel Bij Rembert omdat ik in Torhout woon en een paar van mijn vrienden hier ook spelen.'

'Ik speel graag matches en ook de dag van de jeugd is leuk.'

'Mijn favorieten zijn de eerste ploeg van Rembert Torhout waar ik soms ballenrapper ben en natuurlijk ook de Red Dragons!'

Michiel, 9 jaar

kunnen terecht bij de bevriende club VKT, eveneens uit Torhout.

Plaats in de regio

Is er een zekere piramide in de omgeving waar clubs zich op een bepaald niveau situeren en zo onnodige concurrentie aangaan?

De club heeft ongeveer hetzelfde aanbod als hun burens uit de regio. Deze zijn Packo Zedelgem en Knack Roeselare. Wat samenwerking betreft, blijft deze momenteel beperkt tot het samen organiseren van de volleybalschool voor kinderen van 5 tot 7 jaar met vrouwenclub VKT Torhout. Verder is er geen echte structuur in de omgeving. 'Wij zorgen er wel voor dat onze echte grote talenten - eens zij bij ons niet meer verder kunnen groeien - terecht kunnen bij een hoger spelende club in de omgeving. Dit leidt meestal naar Knack Roeselare.' Er is wel een gezonde concurrentie

Rembert heeft een goed uitgewerkte opleidingsstructuur met aan het hoofd een jeugdcoördinator die de technische lijn uitstippelt. 'Onze trainer van de ploeg in 1ste nationale, Peter Debruyne, besliste na 13 jaar om zijn trainerscarrière bij de senioren even aan de kant te zetten om zich meer toe te leggen op het uitwerken van de jeugddopleiding binnen onze vereniging.'

Wat wil men bereiken als vereniging op sportief vlak?

'Het doel met de eerste ploeg is om zo hoog mogelijk te spelen zonder daarbij de aandacht voor de jeugddopleiding te verwaarlozen, want de jeugddopleiding

'Ik wilde aan sport doen en ben eerst gestart met atletiek. Maar volleybal is gewoon een leuke sport! In een ploeg spelen met leeftijdsgenoten is super plezant!'

'Rembert heeft een goede jeugdwerking. We krijgen de kans om met gelijkwaardige spelers te volleyballen en ik voel er mij goed.'

'Stijn Dejonckheere en Pieter Coolman zijn mijn favorieten, omdat ze hun jeugddopleiding bij onze ploeg hebben genoten.'

'Mijn grote droom is ook volleyballen bij de nationale ploeg.'

Hannes, 11 jaar

blijft het belangrijkste aspect binnen onze club. Zo nemen we met de jeugdploegen wel deel aan de Jeugd Champions League en

hebben we voor elke speler wat wils, wat resulteert in drie miniemen en vier preminiemenploegen.' Op recreatief vlak heeft de vereniging nog geen initiatieven genomen om hier een aanbod aan te bieden.

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

Sporten is momenteel slechts één van de vele mogelijke vrijetijdsinvullingen. Toch heeft de club daar niet zo veel last van. 'Heel veel ouders zijn dankbaar voor hetgeen wij bieden, omdat wij ervoor zorgen dat de kinderen bewegen en

'Ik speel volley omdat het superleuk is.'

'Rembert is een toffe club omdat mijn papa er trainer is.'

'Natuurlijk is mijn papa de leukste van de club!'

'Mijn volleyfavorieten bij Rembert Pierre Henry en bij de Red Dragons Pieter Coolman.'

'Mijn superdroom is gewoon de beste worden!'

Charles, 8jaar

'Heel veel ouders zijn dankbaar voor hetgeen wij bieden, omdat wij ervoor zorgen dat de kinderen bewegen en hierdoor minder tijd doorbrengen voor hun computer.'

tussen de clubs uit de regio. Dit werkt wederzijds motiverend om het aanbod kwalitatief te houden.

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

proberen we tevens in de provinciale competitie goede resultaten neer te zetten, wat momenteel aardig lukt met onze preminiemen en onze miniemen, die nu al mathematisch zeker zijn van de titel. Daarnaast

zich opnieuw Rembert Torhout. Een paar jaar later verdween de profclub evenwel van het toneel. Rembert Torhout met haar jeugdwerking klonm gestaag met zijn eigen jeugd naar 1ste nationale. Diverse talentvolle jeugdspelers konden zich later verder ontwikkelen bij omliggende teams. 'En wij zijn bijzonder trots dat Stijn Dejonckheere en Pieter Coolman sterkhouders zijn bij Knack Roeselare en bij de nationale ploeg. Zij genoten immers hun volledige jeugdopleiding bij Rembert.'

Dé droom

hierdoor minder tijd doorbrengen in het Belgische volleybalgebeuren, voor hun computer. Ouders moeten met diverse nationale titels en bekens

'Wij zijn bijzonder trots eigen jeugdspelers nu te zien spelen bij topteams en bij onze nationale ploeg!'

zeker niet overtuigd worden van de sportieve en sociale waarde die wij via onze volleybalvereniging aan hun kinderen bijbrengen.'

Hoe is de club ontstaan, en wat was de motivatie?

Torhout heeft een lange en grote volleybalgeschiedenis. De club ontstond in het college in Torhout in de jaren zestig en was einde jaren zestig, begin jaren zeventig een grootmacht

tot gevolg. In de jaren tachtig kwam deze glorieperiode terug maar toen veranderde de club diverse keren van naam, mede door de professionele structuur die toen rond de club gemaakt werd. Ronkende namen zoals Grözer, Van Huffel, Rousseaux, Acar, Bogar e.a. speelden toen onder verschillende clubnamen zoals Saxon, Remi Claeyss, A-Mode, Callant, Oosthout Torhout...

In 1990 splitste de jeugdwerking zich af van de profclub en noemde

'Wij willen erin slagen om in de eerste ploeg met een groot aantal eigen jeugdspelers te spelen in Liga B én om nog enkele jeugdspelers van de nieuwe generatie af te leveren aan de topteams in België.'

Verzameld door Luc De Leenheer
Foto's: Rembert Torhout

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
42ste jaargang, nummer 7, maart 2014

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02
Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

www.facebook.com/topsportvlaanderen - www.twitter.com/TSVL_CJSM

LEEF JE DROOM

